

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 251. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665831503280/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

Hun ringede. Tjeneren lukkede op. Hun saa paa hende, Vandet drev af hendes Klæder.

— Hvem vil De tale med, sagde han.

Hun tog det vaade Slør bort fra sit Ansigt: Det er Grevinde Urne, sagde hun. Er Etatsraadinden hjemme. Og hun gik ham hastigt forbi ind i Gangen.

Tjeneren pegede paa en Dør: Etatsraadinden er alene hjemme, sagde han. Jeg skal melde Dem.

Men Ellen aabnede Døren og gik ind; hun saa Etatsraadinden reise sig fra en Sofa, og uden at hilse, lige hen mod hende, sagde hun, med Hænderne mod sit Bryst:

— Nei, nei, jeg kan ikke længer — hjælp mig . . .

Ordene løste for Graaden, og svimmed, borte i en Huilken, der rystede hende, faldt hun ned i en Stol.

Hun horte Etatsraadindens Stemme, der sagde:

— Hvorfor dog? hvorfor dog — Det er ikke saa slemt, og hun løftede Hovedet forvirret; hun havde næsten glemt, hvor hun var.

Tilgiv — tilgiv, munnede hun.

Hun fik et nyt Anfald af slimet Væmmelse ved at føle Etatsraadindens bløde Hænder paa sig, og hun drog sig bort fra hendes Kærtegn.

Etatsraadinden sagde: Stakkelt, stakkels Barn — De har lidt meget.